SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 31. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 6 September, 1923. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 36

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

PROV. LIBRARIAN Winnipeg

WALTER BULYEA & CO.
Bishopric Stucco Board and Stucco.
Bishop indestructible Coloured
Inn tone Dash.
ar er, betrakta "Stucco"
80 1 30 Niagara Street.
St. - Winnipeg

Hemsk katastrof äger rum i Japan

Jordbävningar och eldsvådor ödelägga Tokio och Yokohama.

500,000 människoliv förlorades och millioner blevo hemlösa.

Från Peking och andra håll ha under senaste dagarna kommit underrättelser om fruktansvärda jordbävningar, som ägt rum i Japan, varvid städerna Tokio och Yokohama och ett flertal närliggande städer, i allt omfattande en areal av över 50 kvadratmil, så gott som fullständigt ruinerats, dels av jordbävningarna, dels av eldsvådor, som med häftig hastighet spredo sig över området och förvandlade städerna till rykande ruiner. Första meddelandena, vilka kommo till den yttre världen medels radiotelegram, kungjorde, att över 160,000 människoliv gått förlorade, men allra senaste meddelandena säga, att dödssiffran uppgår till 500,000, medan flera miljoner befinna sig hemlösa och nu äro hotade av en fruktansvärd hungersnöd.

Jordbävningar började på lördagen den 1 september och tillitogo i häftighet. Eldsvådor utbröto och spredo sig med förfärande hastighet. Stortvågor av gigantiska storlekar översvämmade städerna och bortsköljde hundratals hus och krävde många många människoliv. I Tokio och Yokohama förlorades tillsammanslagt 250,000 människoliv. Följande platser blevo helt eller nästan helt förstörda eller lagda i ruiner: Noyago med en befolkning av 620,000; Sasako, 600 dödade, då järnvägstunneln störtade in; Ito, 500 hus bortsköljda; i Hakone, en berömd fjällort, "kunde man lättare räkna de levande än de döda"; Odawara översvämmad av en stortvåg.

Då första jordstöten förmärktes, voro en del statsmän församlade för att diskutera bildandet av ett nytt kabinett att taga platsen efter premier Kato, som resignerade. Huset omkullstörtade, men de innevarande lyckades rädda sig och fortsatte förhandlingarna i ett annat hus. Andra rapporter förmäla, att viscount Takaha, f. d. premier, samt 20 andra ledande statsmän blevo dödade i en konferens för bildande av kabinett.

Den beryktade bryggan över Sumidafloden störtade samman, då tusenden befunno sig på densamma för att fly till fjällen. Oräkneliga människoliv förlorades därvid.

Oshimaön, 60 mil sydväst om Tokio, å vilken en vulkan befann sig, har sjunkit i havet. Takanawapalatset har lagts i aska.

Den 3 dennes meddelades, att flottbaserna vid Kamakura och Yokosuka absolut förstörts av jordskalv. Otaliga rapporter om ödelägelser inkomma från alla möjliga håll. Från Tokio kommer ett meddelande den 4 september, som säger, att floden Sumida är full av lik, som komma från Tokio. Tusental, som blevo vansinniga av skräck och förtvivlan, kastade sig i floden, då jordskalven började. Dessutom drunknade tusenden, då de skulle gå över den förut nämnda bron.

Japanska regeringen har nu en svår uppgift att fylla, i det den måste draga försorg om 2,000,000 människor, som sakna livsmedel och tak över huvudet endast i Tokio och många andra miljoner på andra platser. Andra svårigheten är att upprätthålla ordningen i de av katastrofen härjade områdena. — Ett annat problem är rekonstruktionen av de skövlade områdena. — Det beräknas, att en biljon pund sterling äro erforderliga för denna rekonstruktion. —

Tokio är fortfarande isolerat. Järnvägsförbindelserna äro fortfarande avbrutna. Hjälp till de nödställda har allaredan satts i gång från Förenta Staterna, Ryssland och andra länder. Olyckan är en av de svåraste i Japans historia.

En hemsk tragedi i polar-regionen

Neickes Wrangel-expedition omkommer i isregionerna.

Endast en eskimåkvinna överlever.

Den av polarforskaren Vilhjalmur Stefansson organiserade expedition, som hösten 1921 lämnade Nome för att uppnå ön Wrangel och taga den i besittning för Englands räkning, som ock för att företaga vetenskapliga och kommersiella studier, har gått under däruppe i isregionen, — endast en eskimåkvinna kvarstår av expeditionen. Expeditionen bestod av följande personer: Allen Crawford, dess ledare och son till prof. Crawford, Toronto universitet, Frederick Maurer, Akre, Ohio, E. L. Knight, McMinnville, Oregon, Milton Gale, New Branfels, Texas, och ovannämnda eskimåkvinna. Eskimåkvinnan säger, att hon levat på en del kex samt vilt, som hon lyckats snara. Crawford, Gale och Maurer omkommo, då de sökte gå över isen till Sibirien. Knight dog av skörbjugg.

Dessa upplysningar har kapten Harald Noickes, kapten på motorskonaren "Donaldson," som utsänts på en undsättningsexpedition, att meddela. Noickes expedition hade uppnått ön Wrangel utan större svårigheter och hade således bättre tur än Joe Barnard, som 1922 sökte uppnå ön med "Teddy Bear" men måste ge upp försöket på grund av is och återvända.

Som bekant ligger Wrangelön utanför sibiriska nordkusten, nordväst om Behringsundet. Ryssland protesterade helt nyligen emot att Stefansson planterat den engelska flaggan, alldenstund den länge varit en rysk besittning.

Gasverksstrejk utbryter i Chicago.

Arbetarna fordra 25% löneförhöjning över gällande skala.

Gasverket föreslår en medlingskommission.

Det ser ut av pressmeddelandena från Chicago, som en ny, allvarlig strejk är under uppsegling i Chicago. Frågan om strejk har en längre tid diskuterats bland gasverksarbetarna, som kräva högre löner. Gasverksfackföreningens samtliga medlemmar ha kallats till extra möte, varvid frågan definitivit skall avgöras. Från gasverket föreligger ett förslag, att man skall åstadkomma en medling för att få lönefrågan avgjord på ett sätt, att strejk möjligen kan undvikas. Bland arbetarne tycks emellertid ej stämningen vara i favör av att gå medlingsvägen för att komma till en förståelse.

Av gasverkets medlingsförslag framgår, att de underhandlande parterna icke äga fullmakter att företaga några ändringar i lönefrågan. Där föreslås, att gasverket skall utse en medlare, medan arbetarne utse en annan. Dessa två skola tillsammans utse en tredje person, såvida han ej utses av stadens borgmästare. Gasverket har också förklarat sig villigt att acceptera, att borgmästaren utser alla tre.

Kommittéer, som representerade de olika avdelningarna inom gasverksarbetarnes fackförening, hade gemensamt möte den 29 aug., varvid gasverkets medlingsförslag upptogs till behandling. Efter att ha analyserat förslaget från alla synvinklar kom man till den slutsatsen, att frågan borde av arbetarne själva avgöras på deras sista möte i augusti månad.

Det lönetillägg, som arbetarne begära, rör sig om cirka 25 proc. tillägg över nu gällande skala. Man beräknar, att cirka ett tusen man komma att beröras av strejken.

Gasverkets svar till fackföreningen innehöll bland annt följande:

"De krav, som ställas på The People's Gas, Light, and Coke Co. den 24 aug. 1923 av gasverksarbetarna, ha genomgående granskats. Gasverket beklagar, att de ej kunna godkänna desamma, och det av följande anledningar:

En begäran om 25 proc. lönetillägg är orimlig. Den betalning, som de män, vilka nu begära löneförhöjning, skulle få, är allaredan 110 proc. större än före kriget. Skulle vi så medräkna det begärda lönetillägget, skulle detta ögonblickligen öka våra driftsomkostnader med en miljon dollars årligen."

Det påpekas dessutom, att nästan varje person i Chicago kommer att beröras av en eventuell strejk, vadan det har funnits vara praktiskt att söka ordna lönetvisten genom medling och sålunda undvika en obehaglig strejk.

Under en strid mellan negrer och italienare i Philadelphia i början av f. v. blevo två personer allvarligt sårade och flera lättare.

Spannmålsutförseln från Förenta Staterna under veckan 30 juli—4 aug. uppgick till 4,807,000 bushel, jämfört med 2,755,000 bushel närmast föregående vecka.

Förutvarande jordbruksministern i M. Stambouliskys regering M.Obboff, som efter revolutionen flydde till Prag och fortfarande befinner sig ur landet, blev den 18 ds av en domstol i Sofia dömd till 15 års fängelse och förlust av medborgerligt förtroende i tjugu år.

Italien besätter Korfu-ön med våld

Bombarderar ön från såväl hamnen som från höjden och 15 greker dödas.

Mussolini begagnar sig av Poincarés ökända ockupationsmetoder.

Nya krigsmoln hopa sig på den stormfyllda europeiska himmelen. Denna gång är det mellan Italien och Grekland, som spänningen blivit sådan, att man kan säga krigstillstånd är rådande. Den interallierade kommission, som skulle bestämma Albaniens gränslinjer, och i vilken kommission italienarne voro dominerande, förlade dessa gränser så, att en allvarsam gränstvist uppstod mellan Grekland och Italien. De nbitterhet detta framkallade i Grekland resulterade i att några fanatiska element massakrerade en del av kommissionens medlemmar. Ögonblickligen tillställde Mussolini, Italiens bistre och härsklystne premier, Grekland en kommunikation, vari Greklands regering göres ansvarig för mordhandlingen på grund av den hetspropaganda, som i grekiska pressen bedrivits mot Italiens regering. I denna kommuniké fordrar Italien:

1) att de högre militära myndigheterna måtte komma med en tillfredsställande förklaring;

2) Den grekiska katedralkyrkan i Atén måste avhålla en sorgegudstjänst varvid regeringens samtliga medlemmar äro närvarande.

3) Den grekiska flottan måste visa den italienska flaggan full honnör. Några avdelningar av Italiens flotta skola sändas till Piräus för att mottaga en grekisk salut på 21 skott.

4) Grekiska regeringen ålägges att företaga en grundlig forskning efter mördarna och ha dessa arresterade inom fem dagar efter mottagningen av noten.

5) Förbrytarna skola straffas med döden.

6) Den grekiska regeringen måste inom fem dagar betala 50 miljoner lire till Italien.

7) De dräpte männen skola visas militär hedersbevisning, då de fraktas ombord de italienska fartygen för att tagas till Italien.

På denna kommunikation begärde Mussolini svar inom 24 timmar. Så fort sig göra lät, besvarade den grekiske utrikesministern noten, i vilket svar han sade, att fjärde, femte och sjätte kraven kunde ej godkännas, och att första, andra, tredje och sjunde skulle förändras, så att de finge följande lydelse: En rimlig anhållan om ursäkt från arméchefen i stället för från den högsta militära auktoriteten; 2) En sorgegudstjänst varvid regeringen är representerad; 3) En militär avdelning skulle möta upp utanför italienska legationen och göra honnör för Italiens flagga, samt 7) De mördade skulle erhålla hedersbevisning i Treveza, då de bringades ombord för att fraktas till Italien.

Dessutom är den grekiska regeringen villig att till de mördades efterlevande utbetala en rimlig skadeersättning samt att tillåta den italienska militärattachén att meddela alla upplysningar han måtte sitta inne med inför en kommission, som skulle undersöka saken. Frågan skulle hänskjutas till Nationernas förbund

Greklands svar var naturligtvis otillfredsställande för Italien, som betraktade det som nekande och vidtog omedelbart militära åtgärder. Det sände Grekland ett ultimatum, vvari förklarades, att Italiens krav måste uppfyllas i sin helhet — i annat fall skulle fransk militär besätta ön Korfu. Denna hotelse verkställdes trupper ditfördes den 3 aug. och fästningsverket utsattes för ett häftigt bombardemang, varvid 15 greker dödades, varibland flera kvinnor och barn. Staden besattes av trupperna, medan flygskeppen svävade däröver och besköto den med bomber och granater. — En kapten gick först i land och meddelade befälhavaren, att den italienska flottan blockerade hamnen. Flera krigsskepp inlöpte därpå i hamnen. Chefen fordrade, att staden skulle överlämnas och den vita flaggan hissas. Detta blev gjort. Innan befälhavaren kunde sätta sig i förbindelse med Atén, hade trupper landstigit, skyddade av eld från krigsskeppen. Aeroplan svävade också runt staden och antagas ha bidragit i bombardemanget. — Amiral Bellini övertog kommandot över staden.

Den grekiska regeringen har på det skarpaste protesterat mot ockuperingen och bombardemanget av Korfu och förmenar, att den är i strid

(Forts. å sid. 5.)

Kolstriden i F. S. fortsätter ännu

155,000 arbetare inställde sitt arbete den 31 augusti.

Förhandlingarna äro för tillfället avbrutna.

Striden mellan gruvägarna och arbetarna pågår ännu. Då ej en uppgörelse kom till stånd till utsatt tid, verkställde arbetarne hotet om strejk och arbetsnedläggelse ägde rum fredagsnatten den sista augusti vid midnattstiden. Underhandlingarna mellan de stridande och guvernör Pinchot pågingo emellertid. Den 29 augusti hade Pinchot framlagt ett medlingsförslag, vari föreslogs åtta timmars arbetsdag och extra betalning för övertid; föreningsrätten skulle av arbetsgivarne godkännas utan "check-off"-systemet, men med rätt för arbetarne att närvara vid arbetslönernas utbetalande, samt en allmän löneförhöjning med tio proc.

Man kunde ej ena sig under förhandlingarna, varför dessa nu uppskjutits till onsdagen den 5 september. Arbetarne anse 10 proc. löneförhöjning för liten för dagsarbetare, men kan kanske accepteras som grund för ackordsarbete, varemot gruvägarne anse, att 10 proc. ökning är för mycket. Någon enighet är under förhållandena ej möjlig, och man ansåg det klokt att inställa underhandlingarna under några dagar.

John L. Lewis har från Gompers erhållit ett meddelande, vari han försäkrar, att gruvarbetarna ha hans organisations stöd i sin strid mot gruvägarna.

Strejken är sålunda i full gång. Omkring 155,000 män äro berörda av strejken, och tidningspressen säger, att en oroväckande stillhet är rådande. De arbetare, som hålla gruvorna i stånd, äro fortfarande i arbete.

Blir Rykoff Lenins efterträdare?

Rykoff anses f. n. vara den starkaste mannen i Ryssland.

Besitter också Lenins oinskränkta förtroende.

Ett meddelande från Berlin, daterat den 29 augusti, säger, att den nya starka mannen i Ryssland är Rykoff, känd som "den stammande." Ehuru Rykoff fortfarande kommer att behålla sin plats officiellt som vice president i Folkkommissionens Råd, vilken ställning han delar med Kameneff och Trzupa, har han under de tre sista månaderna övertagit den roll, som innehaves av Lenin.

Nominellt kommer Lenin att kvarstå som chef för den "allryska regeringen," men som vanligt kommer den politiska byrån att diktera allt. Denna organisation består av sju ledande bolsheviker, bland vilka bl. a. befinner sig krigsminister Trotzky. Sedan Lenins sjukdom har Kameneff och Trotzky med sina mäktiga personligheter dominerat denna "Poliburo," men så småningom har Rykoff övertagit kontrollen.

I Ryssland förväntade man, att antingen Rykoff eller Stahlin skulle ärva Lenins ställning, men Stahlin, som är kommissionär för de olika nationaliteterna, har förlorat terräng på grund av de otaliga och ihållande uppror och oroligheter bland de många raser och folk, som varit under hans departemang. Under tiden har Rykoff vunnit i styrka. Han är nu den ende kommissionär, som vågar opponera mot och politiskt angripa sina kollegor och "Poliburs" såsom Lenin gjorde. Detta tycker Lenin om och har därför skänkt honom sitt fulla understöd. —

Tyskland kejsardöme inom ett år?

En amerikansk turist kommer till den slutsatsen.

Tyskland kommer att bli kejsardöme efter ett års förlopp. Detta är legislaturledamoten Asweils från Louisiana bestämda åsikt, sedan han nu återkommit från en längre tids studieresa i kaiser Wilhelms gamla Vaterland. Asweil framlade i lördags sina åsikter för president Coolidge och betonade därvid, att samtliga framstående män i Tyskland, som han samtalat med, varit ense om, att Tyskland inom ett års tid ej blott är förvandlat till monarki igen, utan att också en kejsare ånyo skall sitta vid statsrodret. Det närmaste året, anser Asweil, kommer att medföra en revolution i reaktion mot bolshevismen. Till slut förklarade Asweil, att Förenta Staterna omöjligt kunna erkänna Ryssland inom minst en mansålder.

Ruhrsituationen blir diskuterad

Stresseman och industribaronerna ha haft gemensam konferens.

Belgiens not ej i fullständig harmoni med Frankrikes.

Rikskanslär Stressemann, som i ett nyligen hållet tal sökte närma sig Frankrike, tog den 28 augusti första egentliga steget för att genomdriva sin politik. Från pålitligt håll kommer således meddelandet om att en konferens ägt rum mellan rikskanslär Stressemann och industriherrarna i Ruhrdalen, bland dessa Thyssen, Stinnes, Klöckner och Bägeler från Duisberg, varvid man kom överens om att så småningom överge det passiva motståndet, vilket hittills varit så hårt, att det varit omöjligt för fransmännen och belgierna att bryta detsamma.

Alla politiska partier ha ansett det omöjligt att försvaga det passiva motståndet eller göra försök med att försvaga detsamma, emedan man ej ville höra talas därom i Ruhrdalen. Nu ha emellertid ledande industriherrar därstädes förklarat, att de icke skola motsätta sig detsamma, såvida regeringen ansåg, att det var klokast att övergiva det passiva motståndet.

Man blev vid konferensen enig om följande punkter, enligt vad tidningspressen har att meddela:

(1) De tyska järnvägsfunktionärerna skola återtaga sina anställningar vid de järnvägar, som nu opereras av fransmännen och belgierna i Ruhr.

(2) Tyskarna skola få tillåtelse att föra sina varor genom det av utländska trupper besatta området, — en export, som upphörde, då fransmännen besatte Ruhrdalen, emedan de fordrade, att tullen skulle tillfalla Frankrike och ej Tyskland. Tullen skall nu betalas till Frankrike.

(3) De tyska arbetare, som gingo på strejk, emedan de ej ville arbeta under fransmännen, och som mottagit understöd för att uppehålla denna strejk, skola ej längre erhålla dylikt understöd. Dessa arbetare uppburo under juli månad ej mindre än 180,000,000,000 pappersmark. —

(4) Alla, som blevo drivna från sina hem i Ruhrdalen och Rhenprovinsen av fransmännen och belgierna, skola erhålla rättighet att återvända.

(5) Alla, som av fransmän och belgier blevo kastade i fängelse, emedan de ej ville bli landsförrädare, måste frigivas.

(6) Befolkningens liv, egendom och underhåll måste garanteras.

* * *

Den belgiska noten till England överensstämmer ej i allt med den franska. Belgien är enigt med Frankrike rörande Ruhrockupationen, något som är helt naturligt, då belgierna själva deltaga i densamma, men den föreslår, att det tyska skadeståndet endast skall omfatta den skada, som vållades under kriget. Detta betyder, att Frankrike ej skulle erhålla pengar för att betala pensioner med, utan endast den aktuellt vållade skadan skulle täckas. Sålunda skulle England erhålla ersättning för engelska fartyg, som av Tyskland sänktes, men då England allaredan mottagit de flesta av tyskarnas skepp så skulle denna skadeersättning allaredan vara erlagd.

Belgierna och fransmännen skulle få ersättning för ödeläggelser i vissa delar av landet men kunna ej göra anspråk på medel för pensionering av de 2 miljoner man, som under kriget blevo invaliderade eller för de 1,600,000, som fallna soldater lämnat efter sig. Belgien skulle ej heller få pension för de 40,000 man, som invaliderares, och ej heller pension för de 23,000 fallnas efterlevande.

I den belgiska noten säges vidare, att den belgiska regeringen är enig om vad som säges i den engelska noten som svar på den tyska, vari framhålles, att en kommission av sakkunniga skulle undersöka och bestämma Tysklands betalningsförmåga.

Den belgiska noten skiljer sig således betydligt från den franska och är säkerligen ej behaglig för Poincaré.

Förhållandena i franska Guinea.

Fångarnas behandling i Guineas straffkolonl omänskliig.

Cayenne beskrives vara en veritabel pästhåla.

Den franska straffkolonien i Guinea skall enligt meddelande från Paris vara så eländigt styrd och skött, att det gränsar till det skandalösa. En artikelförfattare i "Le Petit Parisien," nämligen Albert Londres, en välkänd pariserkorrespondent, som just avslutat en resa till Sydamerika, börjar med att göra bittra anmärkningar bland ledarna för den franska folkmeningen. En så skarp kampanj har knappast förts, sedan Dreyfusaffärens dagar, än den som nu föres mot styrelsen av Franska Guinea.

Flera pressbyråer ha upptagit beskyllningarna till behandling. Lon Bailby skriver i "L'Intransigeant," att sedan man fråndragit korrespondentens möjliga överdrifter och malplacerade sentimentaliteter, så kvarstår dock det faktum, att det franska straffsystemet är både omoraliskt och omänskligt.

"Det exempel, som andra nationer givit oss," fortsätter Bailby, "borde få oss att förändra vårt system. — Men det har ej gjort detta. Det system, som till exempel användes i de amerikanska fängelserna, är alldeles obekant för oss." (De kunna sannerligen vara tacksamma för att de ej känna detta system i dess mest avskyvärda former!—**Red.**)

Franska Guinea är ett avsides liggande territorium på Sydamerikas nordkust, och det är dit Frankrike sänder de förbrytare, som ådömts längre straffarbete, på samma sätt som England i sin tid deporterade sina fångar till Botamy Bay, Australien.

Londres poängterar, att Frankrike sätter sin franska besittning i Sydamerika i vanrykte. Franska Guinea är mycket gammalmodigt och efterblivet, jämfört med engelska och holländska Guinea, ty litet eller intet har blivit gjort för att tillvarataga dess naturtillgångar. Ehuru Guinea är tre fjärdedelar så stort i utsträckning som Frankrike, så överstiger dess befolkning icke 25,000 vita människor(?...) Huvudstaden, Cayenne, säges vara en verklig pästhåla.

Londres övergår därpå till en beskrivning av fångarnas ynkedom, sedan de utsläppts ur fängelset. De förvägras tillträde till Cayenne för en längre tid, och många av dem dö, innan de lyckas förskaffa sig arbete. Detta tvingar dem åter in på brottets bana för att kunna skaffa sig det allra nödvändigaste.

KU KLUX KLAN HUDFLÄNGER

Efter tio dagars rannsakning med anledning av hudflängningarna i Tulsa county, Oklahoma, ha Ben F.Sikes, Grover C. Sikes och Earl Salk från Broken Arrow, som sade sig vara medlemmar av K. K. K., bekänt samt dömdes till 2 år vardera. Detta är första gången klansmän inför rätta vidgått, att de deltagit i hudflängning. De nhudflängde, farmaren Ben Wagner, utpekade den dömda trion ävensom 8 andra, som neka men skola lagföras senare.

Ett starkt jordskalv förekom i Catania, Sicilien, den 17 ds. Det vållade panik bland befolkningen men åstadkom inga skador. Den 16 ds förmärktes även ett lindrigt jordskalv i Messina. — Trettio personer blevo skadade i en strid mellan fascisti och deras motståndare i Campoligure den 16 ds vid en begravning av en italiensk soldat, vars lik förts från slagfältet för att jordas i hemstadens gravgård. — Det meddelas, att Mussolini av kung Victor Emmanuel kommer att utnämnas till hertig instundande oktober.

Svensk omkommen i flyg olycka.

En aeroplan störtar ned från 1000 fots höjd, varvid två dödas.

Två tusen människor åsågo olyckshändelsen.

En flygmaskin, som särskilt byggts för att användas av en enbent aeronaut, störtade i söndags utanför Atlantic City från 1,000 fots höjd. Maskinen för ned i ett stort träsk, och såväl flygaren som hans mekaniker Gunnar Lindahl drunknade. Två tusen personer åsågo händelsen.

Maskinen fördes av kapten Frank Fitzsimmons, f. d. medlem av Foreign Legion Squadron i franska armén, och olyckan torde kunna tillskrivas fel i styrinrättningen. Fitzsimmons var den ende enbente flygaren i arméns tjänst, och den för hans räkning konstruerade manövreringsanordningen prövades vid olyckstillfället för första gången. Maskinen störtade på nosen i det öppna vattnet i träskets mitt. Lindahls huvud syntes en stund över vattenytan, och han gjorde tydligen våldsamma ansträngningar att befria sig från säkerhetsbältet. Hans ansträngningar voro emellertid fruktlösa, och långsamt drogs han under vattnet.

Fitzsimmons torde däremot ha dödats omedelbart, då aeroplanet slog mot vattenytan.

Ännu en rörelse i fredens tecken

Intern. Försoningsförbundet har kongress i Danmark.

Fordrar en opartisk undersökning av krigets orsaker

Internationella försoningsförbundet (Fellowship of Reconciliation) har i dagarna avslutat sin kongress på Nyborg Strand i Danmark. Vid kongressen ha ett större antal präster, lutheraner och reformerta, presbyterianer, anglikaner och katoliker, undertecknat ett gemensamt budskap till alla kristna präster i alla länder att, oberoende av nationella och konfessionella skrankor bekämpa hat, våld och krig i alla dess former och göra evangeliets grundsatser gällande ej blott i det individuella livet, utan också i alla de politiska och sociala frågor, som uppröra vår tid.

Vidare har kongressens fransk-tyska grupp, inneslutande belgier och österrikare, i en gemensam resolution uttalat följande krav:

1) att Tyskland snarast måtte begära inträde i Nationernas förbund och välkomnas av alla de nuvarande medlemmarna i detsamma.

2) att direkta förhandlingar omedelbare måtte upptagas mellan Frankrike och Tyskland på den grundvalen, att å ena sidan Tyskland erkänner reparationen vara icke blott en juridisk utan en moralisk plikt, å den andra sidan Frankrike upphör att genom militära våldsmetoder genomdriva sina rättsanspråk, och att alla sidor av den fransk-tyska konflikten nu på en gång göras till föremål för underhandlingar, således också frågan om det passiva motståndet.

3) att Nationernas förbund tager initiativet till tillsättandet av en kommission bestående av de mest opartiska och framstående rättslärda och historiker från utanför kriget stående land. Denna kommission skulle ha i uppdrag att, med fri och obegränsad tillgång till alla makters statsarkiv (som bekant ha Frankrike, England och Italien ännu ej öppnat sina) noggrannt och oväldigt undersöka frågan om skulden till världskrigets utbrott och därefter offentliggöra denna undersöknings resultat.

Bland övriga frågor, som behandlats, torde böra nämnas: "En kritik över kapitalismen," "Kontrollens och organisationens problem," "Vårt eget personliga ekonomiska ansvar," "Rättfärdighet mellan folken," "Om en utveckling av Nationernas förbund, dess auktoritet och makt," "Skulden till kriget," "Praktiska förslag till försoning," "Den kristna revolutionen" och "Kärleken såsom

(Forts. å sid. 5.)

Fransk propaganda anses nödvändig

Chefen för American Legion anser Ruhr-ockupationen laglig.

Fransmännen att sprida sin "Gula Bok" i Förenta Staterna.

Enligt ett telegram från Paris av den 29 aug. har Alvin Ousley, som är chef för American Legion, vid en välkomstbankett, som anordnats för honom i Hotel de Bille därstädes, hållit ett anförande, vari han påstår, att hela det amerikanska folket varit eniga om att Frankrike varit i sin fulla rätt att ocksupera Ruhrdalen. Han framhöll dessutom, att Frankrike borde göra mera för att bedriva sin propaganda i Amerika för att framhålla och göra det klart, att Frankrike icke inträngt i Ruhrdalen för att erövra detta territorium, utan för att tvinga Tyskland att betala skadeståndet. Många i Amerika misstänka, att Frankrikes avsikter ej voro äriiga. En skarp och intensiv propaganda emot Frankrike bedrevs, påstod han.

Det ser ut, som Frankrike förstår, att deras propagande måste bedrivas med större kraft bland det amerikanska folket, ty i går började tryckningen av en engelsk översättning av den franska Gula Boken, vari lord Curzons epokgörande not av den 13 augusti samt Poincarés långa svarsnot publiceras. Avsikten är, att dessa skola cirkuleras i Förenta Staterna. Som orsak för denna ovanliga metod anföres, att en gott organiserad engelsk propaganda och en lika så gott organiserad tysk propaganda bedrives i Förenta Staterna, medan nästan ingen fransk propaganda pågår. Det är avsikten att sända ett exemplar till alla amerikanska kongressmedlemmar, senatorer och tidningar genom franska ambassaddören i Washington.